

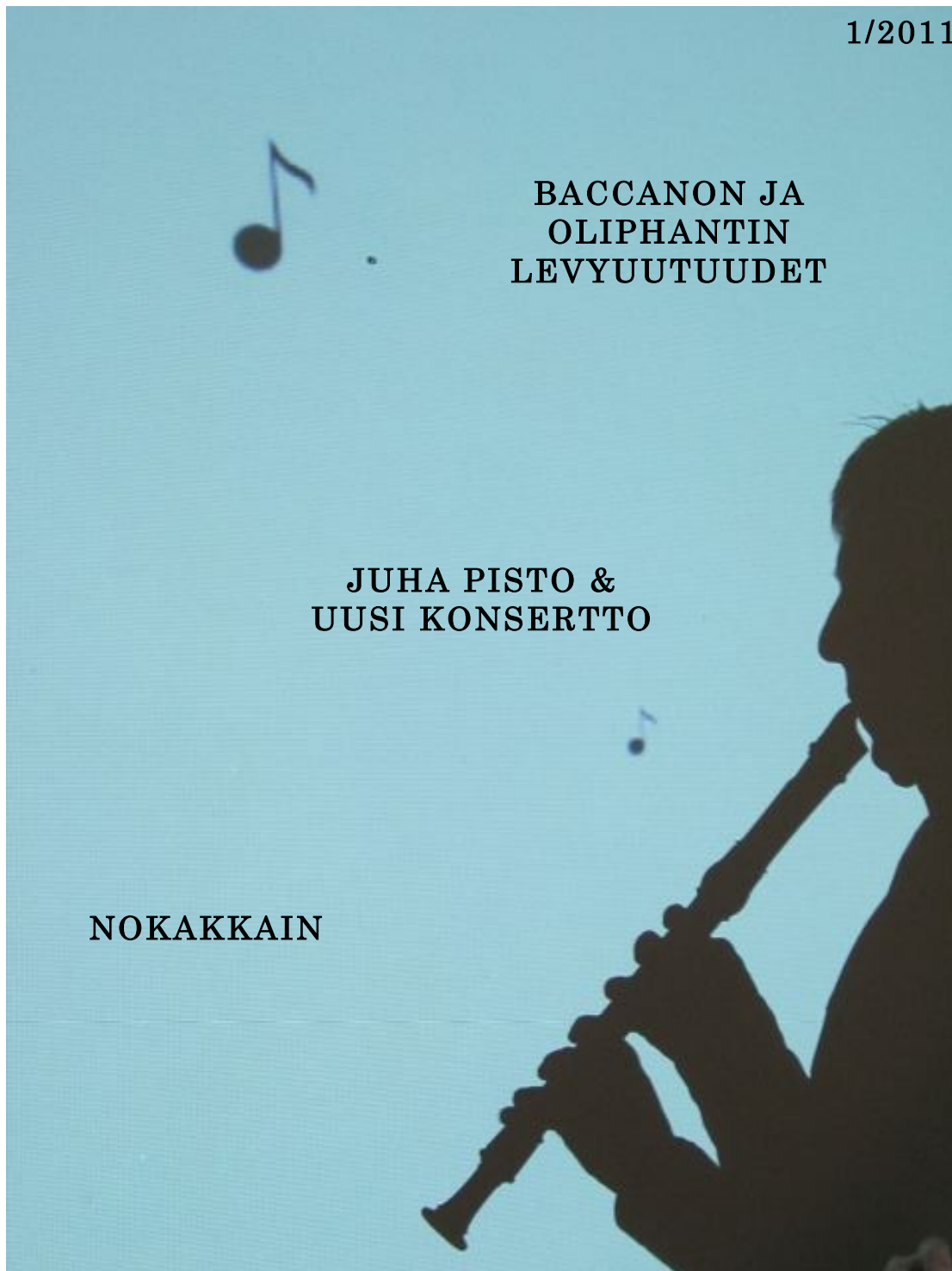
BLOKKI

1/2011

BACCANON JA
OLIPHANTIN
LEVYUUTUUDET

JUHA PISTO &
UUSI KONSERTTO

NOKAKKAIN

TÄSSÄ NUMEROSSA:

Puheenjohtajan nuija	3
Soiton iloa Flauto Dolce -nokkahuiluyhtyeessä	4
Kaunis Napoli antoi odottaa itseään	5
Oliphant tekee keskiaikalevyjä kulttuurityönä	8
Nokkahuilu astuu puhallinorkesterin eteen	10
Nokakkain - nokkahuiluharrastaja törmäilee musiikin maailmassa	12
Konserttikalenteri	15

BLOKKI
Suomen nokkahuiluseura ry:n lehti
1/2011
25.3.2011

Toimituskunta: Anna Saunamäki, Henna Mäkelin, Eero Saunamäki

sihteeri@nokkahuilu.fi
www.nokkahuilu.fi

Nokkahuilu valloittaa Suomea

Nokkahuiluseuran toiminta on saatu mukavasti vakiintumaan ja jäsenmäärä kasvuun. Jäseniä on ympäri Suomen, pääkaupunkiseudulta Rovaniemelle. Tästä on hyvä jatkaa! Seuran toiminnan monipuolistaminen ja laajentaminen edellyttää laajaa ja aktiivista jäsenistöä ja hallitusta. Risuja ja ruusuja menneestä ja ehdotuksia seuran tulevasta toiminnasta voi lähettää vaikkapa minulle sähköpostitse.

Yksi Suomen nokkahuiluseura ry:n suurimmista haasteista on nokkahuilutietoisuuden kasvattaminen suuren yleisön keskuudessa. Mitä voimme tehdä asian hyväksi? Uskon, että jäsenemme puhuvat nokkahuilusta positiiviseen sävyyn ja vievät omalla soitollansa asiaa eteenpäin. Suuri haaste onkin levittää positiivista sanomaa lasten ja nuorten pariin, sillä usein jo lapsuudessa koetut konsertit ja mielikuvat nokkahuilusta jäävät mieliin. Tällaista lapsikasvatustyötä tekee jo mm. nokkahuilukvartetti Bravade, mutta varsinkin luokanopettajien nokkahuilukoulutusta ja -tietoutta tulisi lisätä. Tuntuu myös, että joidenkin musiikkitoimittajien ja muusikoiden (jopa puhaltajien!) tietämyksessä olisi laajennettavaa nokkahuilun osalta. Yhä kasvavan jäsenistön avulla pystymme omalla toiminnallamme viemään asiaamme eteenpäin ja vaikuttamaan vääriin ja vanhentuneisiin käsitteisiin koskien soitintamme.

Nokkahuiluseuran tämän vuoden toimintaan kuuluu uusien internet-sivujen ja kaksi kertaa ilmestyvän Blokki-lehden lisäksi huhtikuun 9. päivä Lauttasaaren musiikkiopistossa järjestettävä nokkahuilun huoltoon keskittyvä tapahtumapäivä, johon ohjaajaksi tulee virolainen nokkahuilunrakentaja Taavi-Mats Utt. Syksyllä seura järjestää nokkahuilunsoiton mestarikurssin Helsingissä, opettajaksi yritämme saada Amsterdamin konservatorion vastavalitun nokkahuiluprofessorin Erik Bosgraafin.

Luvassa on siis mielenkiintoinen vuosi. Toivotan lämpimiä kevätpäiviä kaikille jäsenille!

Eero Saunamäki
puheenjohtaja@nokkahuilu.fi

Soiton iloa Flauto dolce -nokkahuiluyhtyeessä

Olisitko kiinnostunut yhtyesoitosta, mutta soittokavereita ei tahdo löytyä? Nokkahuiluyhtye Flauto Dolce kaipaa uusia jäseniä!

Flauto Dolce on toiminut pääkaupunkiseudulla vuodesta 1968, aluksi perustajansa Aarne Porkon ja vuodesta 1996 lähtien Sibelius-Akatemialta valmistuneen Satu Parkkosen ohjauksessa. Kolmentoista aikuisharrastajan yhtye konsertoi vuosittain erilaisissa tilaisuuksissa esittäen musiikkia pääosin renessanssin ja barokin ajalta, oman aikamme teoksia unohtamatta. Yhtye käyttää tavanomaisten sopranino-, sopraano-, alto-, tenori- ja bassonokkahuilujen lisäksi myös harvinaisempia, matalia (ja suurikokoisia!) C-bassoa ja F-subbassoa. Yhtyeen toimintaa pyörittää sitä varten perustettu Nokkahuilumusiikin Ystävät ry.

Yhtyeen suuri ja monipuolinen kokoonpano luo haasteita ohjelmiston löytämiselle. Satu Parkkonen kertookin, että Sibelius-Akatemian kirjaston ja erinäisten nuottikatalogien läpikäymisen jälkeen avuksi on tullut internet ja varsinkin japanilainen sivusto Aeolian consort, josta löytyy suuri määrä nokkahuiluyhtyeeteoksia. Laajojen, 10-12-äänisten teosten lisäksi Flauto Dolce esittää konserteissaan myös kvartetteja, joita varten yhtye jaetaan kolmeen kvartettiin.

Flauto Dolce on ollut Espoon työväenopiston suojissa viime vuodet, mutta opiston resurssipula antoi yhtyeelle sysäyksen etsiä uuden taustaorganisaation ja sellainen löytyikin Helsingin Malmilta, Pohjois-Helsingin musiikkiopistosta. Yhtyeen toiminta siirtyy sellaisenaan Pohjois-Helsingin musiikkiopistoon, mutta huomattavana parannuksena on pidempi lukukausi, 15 opetuskertaa lukukaudessa. Yhtye harjoittelee tiistai-iltaisain puolentoista tunnin ajan.

Satu Parkkonen toivoo saavansa uusia jäseniä Flauto Dolceen, ja parhaiten yhtyeen toiminnasta saa käsityksen tulella kevätkonserttiin, joka järjestetään 3.4.2011 klo 16 Oulunkylän puukirkossa Helsingissä. Syyskauden ensimmäisissä harjoituksissa järjestetään koesoitto, ja tulevalta nokkahuiluyhtyeharrastajalta edellytetään innostuksen ja iloisen mielen lisäksi n. perustaso 3 -tasoista soittoa ja vähintään kahden erikokoisen nokkahuilun hallintaa. Flauto Dolce toivottaa kaikki tervetulleeksi kevätkonserttiinsa aistimaan soiton iloa!

Flauto Dolcen kotisivut: www.triolimedia.com/flautodolce

Eero Saunamäki

Kaunis Napoli antoi odottaa itseään

Hanna Haapamäen verkkosivut ovat osoitteessa www.hannahaapamaki.com. Sivuilta löytyvät niin barokkiyhtye Baccanon, nokkahuilukvartetti Bravaden kuin Haapamäen omatkin konsertit.

Musiikin matka äänityksistä barokkiyhtye Baccanon debyyttilevyille oli nokkahuilisti **Hanna Haapamäen** näkökulmasta tuskastuttavan pitkä. Baccanon ensilevy Bella Napoli näki päivänvalon tammikuussa. Riemullista hetkeä kuitenkin edelsi yli kahden vuoden odotus. Levyn materiaali äänitettiin Olarin kirkossa marraskuussa 2008, mutta levynjulkaisukonsertti järjestettiin vasta 29.1.2011.

Työt jakautuivat monelle taholle. Yleisradio tallensi musiikin. Sen kanssa tehtiin niin sanottu kantaneuhadiili: Yle hoiti äänityksen ja levyn masteroinnin ja sai valmiin soivan sisällön käyttöönsä.

Levyn taiteellisia tuottajia olivat **Laura Heikinheimo** ja Baccano-yhtyeen laulajatar **Tuuli Lindeberg**. Levy-yhtiönä toimi Alba Records. Ylen masteroima äänitys toimitettiin Alballe vuoden 2010 loppupuolella. Baccano hoiti itse levyvihkosen sisällön.

- Me toimitimme Alballe valmiin materiaalin valokuvia, ohjelmatekstejä ja käännöksiä myöten.

Yhtye myös rahoitti vihkosen materiaalit itse, osin muusikoiden omasta pussista, osin apurahojen turvin. Toinen vaihtoehto olisi ollut tehdä omakustanne pienemmälle levy-yhtiölle.

- Mutta olisiko levyllä sitten jakelua? Alballa kuitenkin on Euroopan laajuinen levitys ja kaikki levyt näkyvät tiedotusvälineissä. On isot mainokset Rondossa, eli markkinointiin saadaan apua.

Levyn teko on Haapamäen mukaan ollut hauskaa ja kehittävä. Yhtye toivoo saavansa taloudelliset satsauksensa takaisin, mutta levyn päätarkoitus ei ole tuottaa. Tärkeintä on, että nyt yhtyeellä on soiva käyntikortti, joka tuonee uusia konsertointimahdollisuuksia. Keikoilla on alusta asti kysely, mistä yhtyeen saisi ostaa kotistereoihinsa.

Bella Napoli keskittyy Napolissa asuneiden barokkisäveltäjien musiikkiin.

- Napoli on ollut mieletön musiikkikeskus Venetsian ohella, oikea barokin aarreaitta, jossa vaikutti tunnettuja säveltäjiä, kuten **Scarlatti, Mancini ja Porpora**.

Levyille valikoituneet kappaleet ovat Haapamäen mukaan tyypillistä italialaista barokkia: paljon tunteita, niiden äkillistä vaihtelua ja jännittäviä harmonioita, vahvoja affekteja. Nuotit löytyivät penkomalla musiikkikaupoissa. Kiinnostavaa on, että yhtään triosonaattia ei sattunut silmiin.

- Yleensä Napolissa on ollut kaksi viulua, nokkahuilu ja komppi. Sitä repertuaaria löytyi ihan valtavasti. Ja tietenkin laulutavaraa.

Joskus barokkimusiikkia moititaan puuduttavaksi. Levyllä niin Haapamäki, barokkiviulisti **Mervi Kinnarinen** kuin barokkisellisti **Jussi Seppänenkin** saavat kukin solistiset hetkensä, laulaja Tuuli Lindebergin lisäksi.

- Baccanon toiminnassa kantava juttu on, että tehdään todella vaihtelevia ohjelmia. Luodaan erilaisia sointimaailmoja. Valinnanvaraa kun on. Barokissa on kaikki, paljon tunteitaakin kamaa.

Esimerkiksi Haapamäki nostaa hänelle levyltäkin löytyvän tuoreen tuttavuuden **Giuseppe Porsilen**.

Haapamäki kertoo oppineensa paljon työskentelemällä Baccanon laululinnun Tuuli Lindebergin kanssa, onhan nokkahuilunsoitto myös puhetta. Ensinnäkin, täytyy miettiä, mitä tarinaa kappaleen sanoissa kuulijalle musiikilla kerrotaan ja miten se soittamalla ilmennetään. Toiseksi, legatomainen soitto äityy yksipuoliseksi. Tarvitaan erilaisia kielityksiä ja vaihtelua pehmeän ja kovan artikulaation välillä.

- Jo 1500-luvulla kuuluisa nokkahuiluvirtuoosi ja pedagogi **Silvestro Ganassi** totesi, että kaikki muut instrumentit ovat alisteisia lauluäänelle. Sen vivahteita tulisi matkia.

Jotkut nokkahuilistit haluavat soittaa pehmeästi, söpösti ja kauniisti.

- Minä haluan, että joskus on tosi paljon tiukempaa artikuloimista, erilaisia värejä.

Suomessa julkaistaan nokkahuilulevyjä Haapamäen mukaan erittäin harvoin. Hänen mieleensä muistuvat vain Battalia-yhtyeen **Telemann**-levytykset ja keskiaikayhtye Oliphantin tuotanto.

Keski-Euroopasta löytyy Haapamäen mukaan ”mahtavia artisteja”. Sveitsiläinen **Maurice Steger** ja saksalainen **Dorothee Oberlinger** ovat tehneet Haapamäelle mieleisiä levytyksiä. Kvarteteista ykkönen on Quartet New Generation.

- He ovat taitavia soittajia ja he ovat myös osanneet myös markkinoida toimintaansa. Heillä on paljon keikkoja ja näkyvyyttä, tosin heillä on varmaan hyvät agentitkin. Keski-Euroopassa nämä kuviot toimivat vähän Suomea paremmin...

* * *

Levy ei valmistu hetkessä

Alba Recordsin toimitusjohtajan **Timo Ruottisen** mukaan vuosi on lyhyt aika tuotannolle.

- Jos syksyn markkinoille aikoo ehtiä, kyllä kiirettä pitää, jos äänitykset ovat saman vuoden aikana, Ruottinen toteaa.

Levytys ei valmistu hetkessä, sillä Ruottisen mukaan levynteon jokaisessa vaiheessa tarvitaan huolellista paneutumista ja laadun varmistamista. Tekniikka saattaa aiheuttaa aikatauluun yllätyksiä, ja kaikkea muutakin voi sattua.

- Sutta ei kannata julkaista.

Alba julkaisi viime vuonna 29 uutuuslevyä.

- Jokaisen levyn julkaisu riippuu kulloinkin monen tekijän yhteisvaikutuksesta. Aikataulujen synkronointi on useiden toimijoiden verkostossa aina haastavaa. Kukaan osapuoli ei ole sellaisessa asemassa, että voisi vain odotella tumput suorana, milloin hänen työvaiheensa tulee eteen.

Teksti: Henna Mäkelin

Kuva: Ville Paul Paasimaa

Oliphant tekee keskiaikalevyjä kulttuurityönä

Oliphant on keskiaikaiseen musiikkiin erikoistunut yhtye, joka on tehnyt Alba Recordsin kustantamana levyjä vuodesta 2000 lähtien. Puhaltimia, muun muassa nokkahuilua, soittaa **Janek Öller**.

Oliphantin tuorein levy Herz, prich! ilmestyi vuosi sitten. Levyn matka äänityksistä muusikoiden käteen oli noin vuoden pituinen.

- Onhan se pitkä aika. Siinä vaiheessa levystä on jo etääntynyt niin paljon, että ei enää muista, mitä tuli tehtyä, Öller naurahtaa.

Hänen mukaansa Alba on pieni levy-yhtiö, jossa levyjä tehdään pienellä työntekijämäärällä, joten kesto on ymmärrettävä.

- Aina sitä toivoo, että levy ehtisi joulumarkkinoille.

Kaikkien levyntekijöiden ja äänitealan kiusana ovat laskevat myyntiluvut.

Öllerin mukaan nokkahuilulla on ollut erittäin tärkeä rooli keskiaikaisen musiikin uudessa nousussa.

- Ensimmäiset 60- ja 70-luvun äänitteet olivat hirveän pitkälti Saksassa ja varsinkin Englannissa amatöörimuusikoiden tekemiä.

Koulutusta ei silloin vielä ollut saatavilla. Nykyään tilanne on jo aivan toinen. Keskiaikaiseen musiikkiin on voinut jo pitkään perehtyä ammattimaisesti, nokkahuiluun muiden soitinten ohella.

Keskiaikaiseen musiikkiin ja sen instrumentaatioon on Öllerin mukaan monia lähestymistapoja.

- On tahoja, jotka eivät uskalla soittaa tietyllä tavalla, jos musiikkitieteilijät ja tutkimukset eivät anna siihen oikeutusta. Ja sitten on yhtyeitä, kuten Oliphant, joka perehtyy kyllä musiikkitieteellisiin julkaisuihin - ja tekee niin, miten asiat saadaan toimimaan parhaiten.

Öllerin mukaan Oliphantissa autenttisuus ei ole peikko. Musiikkia ei pyritä modernisoimaan, mutta paljon uskalletaan, erityisesti improvisoinnin kautta.

Saksalaista keskiaikaista musiikkia sisältävä Herz, prich! oli jo ennen äänityksiä työn alla pitkään.

- Ohjelman työstämiseen käytettiin varmaan vuoden päivät. Soitimme läpi suunnattoman määrän ohjelmistoa, josta kappaleet karsittiin.

Öller luonnehtii levyä värikkääksi läpileikkaukseksi Saksan keskiajasta. Skaala ulottuu 1200-luvun alusta renessanssiin.

Hän kiinnittäisi kuuntelijan huomion tekstivalintoihin. Tavoitteena on ollut tehdä levystä iloinen sekamelska.

- Levylle on valittu kappaleita hartaasta uskonnollisesta runoudesta hyvinkin eroottiseen runomelkeeseen. Osa teksteistä on lähes pornografisia.

Kaiken lähtökohdaksi on hyvä musiikki.

- Sadoista kappaleista tähän ohjelmakokonaisuuteen valikoituivat parhaat sävellykset ja melodiat.

Erityisesti Öller riemuitsee siitä, että levyille tuli mukaan useita **Oswald von Wolkensteinin** (1376/78-1445) kappaleita.

- Se on hirveän monipuolista ja haastavaa musiikkia.

Öller nostaa esille ammattimuusikoiden harvoin korostaman asian, soiton ilon.

- Oliphantin rikkaus syntyy siitä, että jokainen saa temmeltää omassa kentässään. Lähtökohta on kamarimusiikillinen, mutta jokaiselle jätetään oma liikkumavara. Yhdessä mietitään, mitkä soitinnoksissa ovat stimuloivimpia ratkaisuja. Soiton ilo syntyy siitä meidän yhtyeessä.

- Ilo on hirveän tärkeää. Sen tiedostaa vasta, kun joutuu tilanteisiin, josta se puuttuu. Rahallisesti tällä ei pääse rikastumaan. Ilo on tärkein motivaattori. Se tekee työn mielekkääksi.

Levyntekijän palkkana ei ole raha. Oliphantissa jokainen muusikko saa palkaksi laatikollisen, siis parisenkymmentä kappaletta, levyjä.

- Radiosoitosta saa hyvin pieniä summia. Rojaltteja saa vähän, jos levymyynti ylittää tietyn rajan.

Oliphantin ammattimuusikoilla on kuitenkin monta muuta hyvää syytä tehdä levyjä.

- Työn tuloksia on hirveän kiva saada tallennettua. Koen myös, että Oliphantissa tehdään kulttuurityötä, sivistystyötä.

Koska konsertteja on joskus enemmän ja joskus vähemmän, levytykset antavat suuntaa työskentelyyn. Deadline ajaa työskentelemään nopeammin ja motivoi. Levy on myös musiikillinen käyntikortti, jonka avulla saa keikkoja.

*Oliphantissa musisoivat **Uli Kontu-Korhonen** (laulu, rumpu, dulcimer), **Eira Karlson** (fiideli, vetotrumpetti), **Leif Karlson** (luuttu, sinfonia, lyömäsoittimet) ja **Janek Öller** (nokkahuilut, hümmechen, pommern).*

Teksti: Henna Mäkelin

Nokkahuilu astuu puhallinorkesterin eteen

Uusi suomalainen nokkahuilukonsertto on äärimmäisen harvinaista herkkua. Harvinaisuutta lisää se, että kyseessä on konsertto nokkahuilulle ja puhallinorkesterille. Tällaista kombinaatiota on tiettävästi aiemmin kokeillut vain ruotsalainen säveltäjä Ingvar Karkoff Dan Laurinille ja Östgöta Blåsarsymfonikerille säveltämässään konsertossa. Nyt tarjolla on uusi herkkupala, kun Eero Saunamäki kantaesittää oululaisen **Juha Piston** konserton huhtikuussa Kajaanissa. Orkesterina toimii Pohjan, Kainuun ja Lapin sotilassoittokunnista yhdistetty orkesteri, ja konsertto kuullaan samalla viikolla myös Iisalmessa ja Oulussa.

Blokin haastattelussa säveltäjä Juha Pisto (kuvassa) kertoo teoksen synnystä, sävellysprosessista ja hieman itsestäänkin.

Kertoisitko vähän itsestäsi ja urastasi. Missä toimit tällä hetkellä ja mitä olet aiemmin tehnyt?

Olen syntynyt 1966 Paltamossa, missä kasvoin ja vartuin harrastaen urheilua ja musiikkia mm. soittaen sikäläisen kansalaisopiston puhallinyhtyeessä. Sitten tieni vei Oulun varuskuntasoittokuntaan soitto-oppilaaksi ja myöhemmin sotilassoittajaksi Kajaaniin. Opiskelin samaan aikaan vaskisoitonopettajaksi ja otin valmistuttuani viran vastaan Ylivieskasta. Tämän jälkeen olen työskennellyt Kainuun musiikkiopistossa, Oulun konservatoriossa ja Keski-Pohjanmaan konservatoriossa opettaen tuubansoittoa, teoriaa, orkesterinjohtoa, kamarimusiikkia sekä johtaen orkestereita. Tätä nykyä toimin tuubansoittajana Pohjan Sotilassoittokunnassa Oulussa.

Koetko olevasi enemmän soittaja vai säveltäjä?

Minulle soittaminen ja säveltäminen ovat olleet muusikkouden kaksi eri puolta. Viime vuosiin asti ne ovat kulkeneet rintarinnan mutta tätä nykyä säveltäminen vie suurimman osan ajastani.

Mistä kiinnostus säveltämiseen on kummunnut? Oletko opiskellut sävellystä?

Olen tehnyt omia musiikkikappaleita niin pienestä pojasta asti kuin muistan. Aluksi ne olivat itse sanoitettuja pikkulauluja. Teininä vei rock- ja gospel-musiikki mukanaan ja nyt vähän vanhempana tehdään sitten esimerkiksi nokkahuilukonserttoa. Säveltäminen vain tuntuu olevan minulle tärkeä itseilmaisun muoto. Olen opiskellut säveltämistä Oulun konservatoriossa Vesa Valkaman johdolla, ja on paljolti hänen ansiotaan että teen nyt sitä mitä teen.

Mistä idea konserttoon nokkahuilulle ja puhallinorkesterille syntyi?

Idea nokkahuilukonserttoon tuli Eero Saunamäeltä hieman yli kaksi vuotta sitten. Tämä musiikin moniosaaja ja taitava nokkahuilutaiteilija kysyi kiinnostustani säveltää konsertto nokkahuilulle ja puhallinorkesterille. Tällaiselle kombinaatiolle on ilmeisen vähän ohjelmistoa, ja hän tietysti vannoutuneena puhallinorkesterimiehenä halusi asiaa parannusta. Myös esimieheni kapellimestari Jaakko Nurila kiinnostui asiasta siinä määrin, että oli valmis lähtemään projektiin mukaan valjastaen orkesterinsa uuden konserton esityskoneistoksi.

Millaisena haasteena olet kokenut säveltämisen nokkahuilulle? Entä nokkahuilun ja puhallinorkesterin yhdistelmä?

Puhallinorkesteri on instrumenttina minulle melko tuttu, mutta nokkahuilu tätä ennen taas vain lähinnä koulun musiikkitunneilta. Kävin kuuntelemassa syksyllä 2009 Dan Laurinin soittoa Kokkolassa, ja se karisti monet ennakkoluulot ja epäilykseni tuon soittimen yltä. Silloin viimeistään päätin että haluan säveltää jotain tuolle soittimelle.

Nokkahuilu on mielestäni sävellyksellisesti kohtalaisen vaativa, herkkä soitin. Kohtuullisen suppea dynaaminen skaala antaa haasteita orkestrointiin ja balanssin löytymiseen. Toisaalta se on hyvin ketterä, kaikkine soittotekniikkoineen yllättävän ilmaisuvoimainen ja värikäs instrumentti varsinkin kun käyttää soitinperheestä useampia soittimia. Puhallinorkesteri ja nokkahuilu kyllä sopivat mielestäni oikein hyvin yhteen. Näiden "instrumenttien" erilaisuudet vain täytyy kyetä nostamaan vahvuuksiksi ja koettaa välttää sudenkuoppia.

Haluaisitko kertoa jotain uudesta teoksestasi ja sen sävellysprosessista?

Konserton sävellysprosessissa on ollut suurena apuna se, että olen voinut käydä välillä hyvinkin tiivistä dialogia tulevan solistin Eero Saunamäen kanssa. Yhteistyö hänen kanssaan on ollut antoisaa sekä inspiroinut ja auttanut minua löytämään erilaisia näkökulmia lähestyä nokkahuilua. Käytännössä on edetty niin että olen kirjoittanut sopivan pätkän musiikkia, jonka Eero on soittanut ihan konkreettisesti malliksi nauhalle, lähettänyt sen minulle kuultavaksi ja antanut siitä palautteen.

Teos sinällään on kolmiosainen ehkä perinteisiäkin konserton muotoja nuodatteleva kokonaisuus jossa on sekä virtuosista, että lyristä soitettavaa. Solisti käyttää neljää erilaista nokkahuilua. Ensimmäisessä osassa altto-, toisessa tenori- ja kolmannessa sopranino- ja sopraanonokkahuilua. Osien eri karaktereilla sekä erilaisilla soittotekniikoilla on pyritty löytämään erikokoisten nokkahuilujen ominaispiirteitä ja niille ominaisia sointivärejä.

Onko luvassa lisää nokkahuiluteoksia?

Uskon ja toivon että retkeni nokkahuilujen parissa ei pääty vielä tähän.

Anna Saunamäki

Juha Piston konserton kantaesitys 14.4 klo 19 Kajaanissa Kaukametsän salissa. Muut esitykset 15.4 klo 19 Iisalmessa Eino Säisä -salissa ja 16.4 klo 15 Oulussa Madetojan salissa.

NOKAKKAIN

Nokkahuiluharrastaja törmäilee musiikin maailmassa

Maukkaita makupaloja levylautaselta

Suomalaisten nokkahuilulevyjen julkaisu tiheys ei päättä huimaa – mutta huonomminkin asiat voisivat olla. Pikainen haku Kymenlaakson kirjastojen Kyyti.fi-tietojärjestelmässä kertoo, että Alba on julkaissut 2000-luvulla 7 suomalaista levyä, joilla nokkahuilu on mukana. Ne ovat barokkiyhtye Baccanon Bella Napoli (2011), Battalian Essercizii Musici vol 1 ja 2 (2004) sekä neljä Oliphant-yhtyeen levyä vuosina 2000-2010.

On myös omakustanteita ja pienille kustantajille tehtyjä levyjä. Kansanmuusikko **Maija Karhinen-Ilo** on soittanut kahdella lastenlevyllä vuosina 2007 ja 2008. Nokkahuilu soi kahdella muullakin yllättävän tuoreella kansanmusiikkilevyllä: vuonna 2009 levyn julkaisivat Hiite (Maammo) ja Suo (Ei päivien perijätär). Olen testannut edelliset ja nautiskellut niistä, lukuunottamatta Karhinen-Ilon levyjä. Täytyypä käydä kirjastossa!

Armas instrumenttimme vilahtaa myös osana muun muassa yhtyeiden Retrover, Scaramella ja Vox Aurea levyjä.

Listani ei ole kattava otos kaikesta Suomesta julkaistusta nokkahuilumusiikista. Osviittaa se kuitenkin antaa. Lienee turvallista päätellä, että nokkahuilu pääsee levyille soolosoittimena Suomessa erittäin harvoin. Genret ovat vanha musiikki ja kansanmusiikki. Ulkopuolelle jäävät kokonaan esimerkiksi nykymusiikki ja jazz. Täydentäkää listaa ihmeessä, jos tiedätte lisää levyjä!

Yhden hetken muistan levyjen parista elävästi. Olin 15-vuotias ja kuhnotin ensimmäisen poikaystäväni kainalossa. Kuuntelimme silloin minulle vielä uutta rockbändiä nimeltään CMX. Levy oli Aura (1994) ja kappale Pilvien kuningas. Kun kuulin kappaleen lopun puolitoistaminuuttisen tenorisoolon ensimmäiset henkäykset, en ollut uskoa korviani. Minun instrumenttini levyllä! Ja vielä rocklevyllä! Ja vielä aivan jumalattoman hyvän rockbändin levyllä! Olin niin ylpeä, että olin haljeta. Siinä kuultu, nokkikselle naureskelevat idiootit, muistan ajatelleeni.

Tuntuikohan **Frans Brüggenista** yhtään samalta, kun hän kuuli ensimmäistä kertaa Led Zeppelinin kappaleen Stairway to Heaven (1971)?

Muistan toisenkin hetken, tai sarjan hetkiä. Soitan Pohjois-Kymen musiikkiopiston luokassa matalavireisellä altolla. Vanhaan musiikkiin erikoistunut muusikko **Anneliina Koskinen** – alkujaan nokkahuilisti, muuten – laulaa. Cembalon ääressä istuu **Kirsi Saari**. Olemme harjoittelemassa Koskisen omakustannelevyä Love (2002) varten, eikä minulla ole aavistustakaan, mitä tuleman pitää.

Olemme Perheniemen opistossa Iitissä levyttämässä. Hetki on yllättävän merkityksetön, aivan toista kuin esiintyminen ja sen aikana tärisevät kädet ja adrenaliini.

Käpälät alkavat vatkata vasta, kun saan valmiin levyn tahmaisiin tassuihini. Äiti on ylpeä ja minua melkein itkettää.

Levyt ovat tärkeitä etenkin nokkahuilisteille. Jousisoittajilla ja pianisteilla on meihin verrattuna lukemattomia mahdollisuuksia kuulla oman instrumenttinsa taitajia konserteissa. Koska suurin osa konserttitoiminnasta keskittyy pääkaupunkiseudulle, levyt ovat se kanava, jota pitkin moni nokkahuilisti kuuntelee esikuviaan ja oppii uusia asioita instrumentistaan.

Siksi jokainen nokkahuilulevy on erityisen arvokas.

Henna Mäkelin

Kirjoittaja on ollut nokkahuiluharrastaja Kouvolassa vuodesta 1987.

TERVETULOA TAPAHTUMAPÄIVÄÄN!

Suomen nokkahuiluseura ry:n perinteikkäässä kevätpuuhapäivässä keskitytään tänä vuonna soitinrakennukseen ja nokkahuilun huoltoon. Opettajaksi olemme saaneet virolaisen soitinrakentajan Taavi-Mats Uttin. Pienen luennon lisäksi Taavi-Mats opettaa nokkahuilun huoltoa kädestä pitäen, ja ohjausta saa niin puhdistukseen kuin öljyämiseenkin.

Tapahtumapäivä järjestetään lauantaina 9.4 Lauttasaaren musiikkiopistolla (Myllykalliontie 3) Helsingissä.

Aikataulu:

- 11.45 Saapuminen Lauttasaaren musiikkiopistoon
- 12-13.30 Luento nokkahuilunrakentamisesta
- 13.30-14 Kahvitauko
- 14-16.30 Nokkahuilun huoltotyöpaja

Tapahtumapäivä on kaikille avoin ja Suomen nokkahuiluseura ry:n jäsenille ilmainen. Muilta kuin seuran jäseniltä kurssi maksaa 10 euroa. Kaikki osallistujat saavat mukaansa myös kurssilla käytettäviä työkaluja.

Luennolle ei tarvitse ilmoittautua erikseen, kaikki halukkaat mahtuvat kuuntelemaan. Huoltotyöpajan osallistujamäärä on rajoitettu – sitovat ilmoittautumiset 2.4 mennessä osoitteeseen puheenjohtaja@nokkahuilu.fi.

KONSERTTIKALENTERI 2011

27.3.2011 klo 18 Turun Tuomiokirkko, Bravade & Camerata
Aboensis -lauluyhtye

2.4.2011. klo 19 Saksalainen kirkko, Helsinki, Suomalainen
barokkiorkesteri, solistit: Pauliina Fred, Hanna Haapamäki, Georg
Kallweit & Petteri Pitko

14.4.2011 klo 19 Kajaani, Kaukametsän sali, Pohjan, Lapin ja
Kainuun sotilassoittokunnat, solisti Eero Saunamäki, nokkahuilu

15.4.2011 klo 19 Iisalmi, Eino Säisä -sali, Pohjan, Lapin ja Kainuun
sotilassoittokunnat, solisti Eero Saunamäki, nokkahuilu

16.4.2011 klo 15 Oulu, Madetojan sali, Pohjan, Lapin ja Kainuun
sotilassoittokunnat, solisti Eero Saunamäki, nokkahuilu

12.6.2011 klo 19 Espoon tuomiokirkko, Hanna Haapamäki & Anna
Orasmaa

2.-3.7.2011 Finska kyrkan, Tukholma, Nokkahuilutrio NordicBlock

8.8.2011 Vantaan Festivaali, Bravade

10.8.2011 Vantaan festivaali, Bravade

14.8.2011 Vantaan festivaali, Bravade

7.9.2011 Musiikkia Linnassa, Hämeenlinna, Bravade & Tuuli
Lindeberg, sopraano

11.9.2011 Rauman kirkko, Helsingin Barokkiorkesteri, solistit: Julien
Martin, Hanna Haapamäki, Aapo Häkkinen & Riccardo Minasi

11.12.2011 Erkkola, Järvenpää, Bravade

Konserttikalenteri myös osoitteessa www.nokkahuilu.fi .
Lähetä tiedot konserteistasi osoitteeseen
puheenjohtaja@nokkahuilu.fi, niin päivitämme
konserttikalenteria!

BLOKKI ilmestyy jälleen syksyllä!

Lähetä juttuideoasi osoitteeseen:
sihteeri@nokkahuilu.fi